

У розумінні готовності студента медика необхідно використовувати інформацію іноземною мовою з метою професійної самоосвіти не тільки як результату (аудиторне заняття), але і як мети професійної підготовки майбутнього фахівця (самостійна робота).

Основним недоліком існуючих педагогічних основ, як показує практика, є відірваність придбаних знань і умінь по предмету від практичних виробничих і життєвих реалій. Це може бути пояснено тим, що традиційно в основі вивчення курсу «Англійська мова» лежать репродуктивний принцип і граматико-перекладний метод навчання, коли заучуються готові репліки і тексти, тому студенти досить швидко забувають пройдений матеріал, що істотно ускладнює і без того достатньо непростий процес вивчення та освоєння іноземної мови.

Основна мета заняття повинна бути спрямована на формування практичних навичок, розвиток здатності слідувати вказівкам, спрямованим на досягнення запланованих результатів. При цьому кожен студент індивідуально визначає свою міру самостійності. У ході заняття студенти використовують вказівки, що необхідно спостерігати, фіксувати, щоб досягти результату в певному виді мовної діяльності. Кожен студент індивідуально або в групі вивчає, описує та інтерпретує те, що він разом з усіма отримує в ході заняття.

Знання з іноземної мови необхідно ілюструвати матеріалом, вживаним в повсякденному житті. Для вивчення правил знайомлять з прикладами, з яких це правило можна вивести самостійно, без його викладу викладачем. Для розуміння досліджуваного студенти піддають сумніву звід знань, фактів, готових висновків, включають в пошук альтернативні інтерпретації, які вони самостійно формулюють, обґрунтовують і виражають у ході порівняння різних точок зору і залучення необхідних факторів з професійної практики.

Розвиток комунікативної компетентності на різних рівнях сприяє формуванню як мобільного фахівця у процесі міжкультурної інтеграції, так і мотивації професійної самоосвіти особистості студента. За рахунок використання в навчальному процесі активних та інтерактивних форм занять з іноземної мови (дискусії, ділові ігри, використання комп'ютерних технологій та ін.) у поєднанні з позааудиторною, клубною роботою можливе формування комунікативної компетентності.

З вищесказаного випливає висновок, що запропоновані нові цілі і завдання дисципліни «Англійська мова» націлені на розвиток іншомовної комунікативної компетентності у процесі міжкультурної інтеграції та сприяють створенню повноцінного професіонала, готового використовувати інформацію іноземною мовою з метою професійної самоосвіти.

Література:

1. Багузіна Е. И. Веб-квест технология как дидактическое средство формирования иноязычной коммуникативной компетентности (на примере студентов неязыкового вуза): автореф. дис. канд. пед. наук: спец. 13.00.01 / Е. И. Багузіна. – М., 2012. – 26 с.
2. Барышникова С. Н. Формирование коммуникативной компетенции в системе обучения иноязычной речевой деятельности студентов медицинских вузов: автореф. дис. канд. пед. наук: спец. 13.00.08 / С. Н. Барышникова. – Саратов, 2005. – 24 с.
3. Грушевицкая Т. Г. Основы межкультурной коммуникации / Т. Г. Грушевицкая; под ред. А. П. Садохина. – М.: Академия, 2002. – 385 с.
4. Насиханова А. З. Иноязычная компетенция как компонент профессиональной подготовки специалиста в процессе обучения в вузе [Электронный ресурс] / А. З. Насиханова. – Режим доступа: <http://lingvomaster.ru/files/354.pdf>.
5. Овчарук О. В. Компетентність як ключ до оновлення змісту освіти / Стратегія реформування освіти в Україні: рекомендації з освітньої політики / О. В. Овчарук. – К.: «К.І.С.», 2003. – 296 с.
6. Сластенин В. А. Педагогика / В. А. Сластенин, И. Ф. Исаев, А. И. Мищенко. – М.: ШКОЛА-ПРЕСС, 2000. – 512 с.
7. Солодовникова Ю. Ю. Формирование иноязычной коммуникативной компетентности как условие совершенствования профессиональной подготовки специалиста социальной работы: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. пед. наук: спец. 13.00.08 «Теория и методика профессионального образования» / Ю. Ю. Солодовникова. – Курск, 2009. – 28 с.

УДК 378:811.11

І. Ю. Голуб, М. П. Дужа-Задорожна,
Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів

РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ СПРИЙМАННЯ У ФОРМУВАННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

У статті розглядаються можливості формування соціокультурної компетенції майбутніх перекладачів, під час вивчення ними тематичного блоку «Психологічні особливості сприймання», що входить у навчальний курс «Міжкультурна комунікація». Проаналізовано причини виникнення міжкультурних непорозумінь, які пов'язані з культурною детермінованістю сприймання; запропоновано прийоми роботи, які допоможуть студентам усвідомити вплив рідної культури на особливості сприймання; представлено вид вправ для контролю об'єктивності власного сприймання і дистанціювання від власної культурної суб'єктивності.

Ключові слова: соціокультурна сенсibilізація, соціокультурна компетенція, міжкультурна комунікація, суб'єктивність і культурна детермінованість сприймання, методика навчання іноземних мов.

THE ROLE OF THE PSYCHOLOGICAL PECULIARITIES OF PERCEPTION IN FORMING SOCIOCULTURAL COMPETENCE OF PROSPECTIVE TRANSLATORS

The article examines the possibility of forming sociocultural competence of prospective translators in the process of studying the thematic block «Psychological peculiarities of perception», which constitute Intercultural Communication Course. Collective life experience of representatives of certain cultures constitute a common culturally-specified base for perception. Therefore similarities in perception and apprehension inside one culture exist as well as misunderstandings when contacting with representatives of the other cultures occur. This is the reason for including psychological peculiarities of perception into the Sociocultural Competence Course. Educational process should be performed in the following directions: creating students' awareness of psychological peculiarities of perception (the later should be relevant to Intercultural Communication), improving student's ability to control their own perception while establishing and maintaining intercultural contacts, and ability to understand perception peculiarities of a communicator from another culture. To finish the course successfully students are to get familiar with the theory of Intercultural Communication and apply it on practical lessons by doing exercises, which encourage to reflect an influence of the native culture on the perception of a foreign culture. In the article the following issues are analyzed the causes of intercultural misunderstandings connected with the cultural determination of perception are analyzed, techniques designed to make students aware of the influence of a native culture on peculiarities of comprehension

are suggested, type of exercises for controlling objectivity of one's own perception and distancing from one's own cultural subjectivity are presented.

Key words: sociocultural sensitizing, sociocultural competence, intercultural communication, subjectivity and cultural determination of perception, method of foreign language teaching.

РОЛЬ ПСИХОЛОГИЧЕСКИХ ОСОБЕННОСТЕЙ ВОСПРИЯТИЯ В ФОРМИРОВАНИИ СОЦИОКУЛЬТУРНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ ПЕРЕВОДЧИКОВ

В статье рассматриваются возможности формирования социокультурной компетенции будущих переводчиков во время изучения ими тематического блока «Психологические особенности восприятия», входящего в состав учебного курса «Межкультурная коммуникация». Нами проанализированы причины возникновения межкультурных недоразумений, которые связаны с культурной детерминированностью восприятия; предложены приемы работы, которые помогут студентам осознать влияние родной культуры на особенности восприятия; представлены виды упражнений для контроля объективности собственного восприятия и дистанцирования от собственной культурной субъективности.

Ключевые слова: социокультурная сенсбилизация, социокультурная компетенция, межкультурная коммуникация, субъективность и культурная детерминированность сознания, методика преподавания иностранных языков.

Формування у тих, хто вивчає іноземну мову (ІМ), соціокультурної компетентності (СКК) як здатності орієнтуватися в іноземних культурах (ІК), адекватно діяти у ситуаціях міжкультурного спілкування і/або виконувати функції посередника у міжкультурній комунікації (МКК) традиційно перебуває у полі зору фахівців з методики викладання ІМ.

Однією з методик, яка дозволяє ефективно формувати СКК є методика *соціокультурної сенсбилізації* (СКС). Вона полягає в усвідомленні студентами впливу культури на сприймання людини світу, мову і спілкування та у розвитку їхньої чутливості до форм вияву соціокультурних явищ у мові і комунікації [2, с. 73–83].

Методика СКС знайшла своє втілення у курсі «Міжкультурна комунікація», який читається на завершальному етапі підготовки майбутніх перекладачів на кафедрі прикладної лінгвістики Національного університету «Львівська політехніка». Цей курс можна легко адаптувати для студентів будь-яких спеціальностей, пов'язаних з ІМ, тому наукові розвідки щодо підходів у викладанні цього предмету є **актуальним** завданням для методики навчання ІМ. **Метою цієї статті** є – розглянути можливості формування СКК студентів під час вивчення тематичного блоку «Психологічні особливості сприймання і МКК». Дослідження поставленої **мети** передбачає розв'язання таких **завдань**: проаналізувати психологічні особливості людського сприймання, які впливають на МКК; розглянути причини виникнення міжкультурних непорозумінь, які пов'язані з культурною детермінованістю сприймання; запропонувати прийоми роботи, які допоможуть студентам усвідомити вплив рідної культури на сприйняття ІК; представити вид вправ для контролю об'єктивності власного сприймання і дистанціювання від власної культурної суб'єктивності.

Отже, **об'єктом** нашого дослідження є процес навчання студентів іншомовної МКК, а **предметом** – формування їхньої СКК шляхом використання прийомів роботи, що допомагають усвідомити психологічну природу сприймання і контролювати власне сприймання під час контактів з ІК.

Метою викладання дисципліни «Міжкультурна комунікація» є: підготовка студентів до ефективних контактів і посередництва у МКК. **Завданнями** вивчення дисципліни є: *практичні*: ознайомити студентів з теоретичними засадами МКК, навчити інтерпретувати різноманітні види комунікативної поведінки та застосовувати отримані знання в ситуаціях міжкультурних контактів; *освітні*: розвивати СКС студентів до взаємодії культур під час МКК; *професійні*: формувати у студентів професійно зорієнтовану СКК, яка допоможе орієнтуватись і комунікувати у будь-якій ІК.

Один із розділів курсу носить назву «Особливості сприймання людиною навколишнього світу, рідної та ІК.» Ідея розглядати особливості сприймання у курсі МКК не є новою і вже використовувалась у навчальних виданнях з МКК німецьких фахівців [4, 5, 6], але ми розвинули її та адаптували до методики СКС і специфіки нашого навчального курсу.

В подальшому коротко зупинемось на тих *особливостях сприймання*, які релевантні для тематики і проблематики курсу «Міжкультурна комунікація».

Сприйняття, сприймання – пізнавальний психічний процес, який полягає у відображенні людиною предметів і явищ у сукупності всіх їх якостей при безпосередній дії на органи чуття. Важливими психологічними властивостями сприймання є – вибірковість, суб'єктивність, активний характер, осмисленість, залежність від попереднього досвіду особистості [1, с. 84–88].

Говорячи про вибірковість сприймання, маємо на увазі, що із великої кількості якостей предмета чи явища, які можуть бути сприйнятими нашими органами чуття, людина може сприйняти одночасно лише якусь частину. Звідси випливає теза про *суб'єктивність сприймання* та його *залежність від попереднього досвіду*: різні суб'єкти сприйматимуть один і той же об'єкт по-різному, в залежності від досвіду, знань, потреб, інтересів, установок, спрямованості. *Активність і осмисленість* сприймання проявляються у тому, що, сприймаючи, ми стараємось надати предмету чи явищу якийсь смисл, класифікуємо за ознаками, що полегшує нам процес орієнтування у навколишньому світі.

Отже, сприймання не зводиться до простої сукупності відчуттів, а складає якісно нову ступінь чуттєвого пізнання дійсності. Воно доповнюється і опосередковується наявними в особистості знаннями, її минулим досвідом, і цей досвід є не лише індивідуальний, а й, у значній мірі, *спільним, специфічним для цієї культури, досвідом*. Його культурна специфіка проявилась тому, що схожі предмети і явища протягом дуже тривалого часу відігравали різну роль у житті різних національних культур.

Цей спільний життєвий досвід представників певної культури умовно складається з *концептів (уявлень)*, які людина засвоює у процесі своєї соціалізації, і використання яких пришвидшує процес сприймання. У свою чергу ці концепти становлять своєрідну *спільну культуроспецифічну базу для сприймання*, тобто зумовлюють подібності у сприйманні та осмисленні сприйнятого у межах культури [4, с. 41–46]. . Водночас колективний життєвий досвід представників культури є *передумовою для виникнення непорозумінь* у контакті з ІК.

Саме з цих причин під час вивчення курсу МКК слід обов'язково зупинитись на природі сприймання, а її розуміння дозволить студентам критично ставитись до об'єктивності власного сприймання, спробувати осмислити сприйняте з позицій ІК (змінити перспективу у погляді на ІК).

Пояснивши, чому теми, пов'язані з особливостями людського сприймання, повинні стати складовою курсу МКК, сформулюємо *завдання*, які слід вирішити викладачеві для забезпечення успішного оволодіння студентами цієї частини курсу:

- інформувати студентів про природу сприймання, про механізм психологізації інтерпретації,
- допомогти їм усвідомити вплив сприймання на ставлення до ІК та перебіг МКК,
- навчити студентів надавати рефлексії процес власного сприймання.

Ці завдання вирішуються комплексно: за допомогою лекцій та практичних занять. У рамках лекційного курсу ми зупиняємось на теоретичних питаннях, які безпосередньо пов'язані із природою та особливостями сприймання ІК: «Психологічні особливості сприймання. Колективний життєвий досвід нації як спільна культурноспецифічна база для сприймання», «Поняття «рідного» та «чужого» у контактах з іноземними культурами. Причини виникнення стереотипів та їхні функції у процесі вивчення іноземної культури та міжкультурної комунікації», «Психологізація інтерпретації та її вплив на негативний перебіг міжкультурного спілкування».

Основна теоретична інформація, яка подається на цих лекціях, стосується соціокультурних особливостей сприймання і спілкування загалом, без огляду на конкретні культури, але для унаочнення ми наводимо багато прикладів, що ілюструють контакти представників різних культур.[3, с. 55–56]

Проте засвоєння студентами інформації з теорії сприймання і МКК, ще не гарантує їм успіху у реальному спілкуванні. Без *вправлення* в застосуванні цих знань у ситуаціях міжкультурного спілкування неможливо оволодіти вміннями, а без вмінь неможливо сформувати СКК. Тому у процесі навчання значно більше увагу ніж теорії ми приділяємо *вправам/практичним завданням*, які дозволяють студентам, на основі навчального експерименту над самим собою, прийти до висновків, які б підтверджували інформацію про соціокультурні особливості сприймання.

Розглянемо на *прикладі* можливість перенесення теоретичних знань про природу сприймання на конкретні ситуації контакту студентів з ІК, які симулюються на практичних заняттях за допомогою автентичних навчальних матеріалів. Для цього представимо *види вправ* для розвитку сенсibilізації до механізму сприймання рідної та ІК:

Вид вправи	Мета
1. Аналіз власних спонтанних коментарів до фотографії/картини/тексту	Усвідомлення специфіки механізму сприймання дійсності, яке супроводжується процесами інтерпретації та оцінки
2. Порівняння опису і розповіді, зроблених студентами до фотографії/ картини/тексту	
3. Опис особи чи ситуації на фото і співставлення результатів сприймання із авторським текстом-коментарем до фотографії. (Фотографії з німецькомовних країн)	Усвідомлення впливу на сприймання іншокультурної дійсності, символів, образів, стандартів поведінки рідної культури
4. Свідоме розмежування при описі фотографії етапів сприймання, інтерпретації та оцінки	Розвиток уміння контролювати процес сприймання іншокультурної дійсності завдяки свідомому розмежуванню етапів власне сприймання, інтерпретації та оцінки
5. Опис особи чи ситуації на фотографії із провокуючим коментарем викладача	Усвідомлення можливості маніпулювати сприйманням; впливу стереотипів, що побутують у рідній культурі, на сприймання ІК; можливості використання відповідних мовних засобів для вираження обережності і невпевненості щодо сприйнятої інформації
6. Зміна соціокультурної перспективи при передачі почутого чи прочитаного повідомлення	Зміна перспективи сприймання, що допомагає зважати на фактори, які можуть бути важливими з точки зору представників іноземної культури

Невід'ємним елементом таких вправ є процес *рефлексії* власного сприймання іншокультурних явищ [2, с. 85]. Рефлексія дозволяє студентам дистанціюватись у сприйманні від рідної культури, і спробувати неупереджено сприйняти ІК, або навіть спробувати сприйняти і осмислити певне явище з перспективи представників ІК.

Наведемо *приклад вправи* з СКК (вправа 3 у таблиці)

Мета вправи: усвідомлення впливу на сприймання іншокультурної дійсності символів, образів, моделей рідної культури.

Завдання (крок 1): Опишіть особу на фотографії Якою Ви її вважаєте?

Види навчальної взаємодії: у малих групах, студенти створюють спільні для групи словесні портрети осіб на фотографіях.

Контроль: Кожна з груп зачитує свій портрет.

Завдання (крок 2): Порівняйте Ваші портрети із авторськими коментарями до них.

Види навчальної взаємодії: всі разом у одній групі. Викладач, зачитує коментарі представників німецькомовних культур до фотографій, студенти вказують на відмінності, які вони помітили.

Рефлексія: 1. Чому відрізняються створені Вами словесні портрети осіб на фото і коментарі авторів фотографій з ФРН? 2. Які фактори вплинули на процес Вашого сприймання? 3. Чому жести, міміка, зовнішній вигляд людини означають різне у різних культурах?

У процесі виконання вправ, які дозволяють експериментальний шляхом відчутти вплив рідної культури на сприймання ІК, доцільно запропонувати студентам сформулювати самим *стратегії* для об'єктивного сприймання ІК напр.: постійного контролю власного сприймання, спостереження за реакцією представника ІК на зроблене нами повідомлення; дистанціювання від власної ролі і спроба увійти у роль партнера, щоб зрозуміти особливості його сприймання. (Під стратегіями розуміємо моделі поведінки, які обираються особою для успішного виконання поставленого завдання.)

Отже, психологічні особливості сприймання повинні стати тематичною складовою курсу МКК, метою якого є формування СКК. Робота зі студентами повинна вестись у напрямках: усвідомлення психологічних особливостей сприймання, які релевантні для МКК, формування вмінь контролювати власне сприймання під час міжкультурних контактів та вміння зрозуміти особливості сприймання іншокультурного партнера. Для успішного засвоєння курсу студентам потрібно оволодіти певними знаннями з теорії МКК та застосовувати їх на практичних заняттях, виконуючи вправи, які спонукають до рефлексії впливу рідної культури на сприймання ІК.

Метою наших наступних досліджень стане наукове спостереження за ефективністю курсу МКК та його вдосконалення.

Література:

1. Варій М. Й. Загальна психологія: Навч. Посібник: для студ. психол. і педагог. спеціальностей / М. Й. Варій – Львів: Край, 2005. – 288 с.

2. Голуб І. Ю. Формування у майбутніх перекладачів соціокультурної компетенції у процесі вивчення німецької мови після англійської: дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.02 / І. Ю. Голуб. – К., 2010. – 373 с.
3. Голуб І. Ю. Проблема ефективності засвоєння студентами знань із міжкультурної комунікації / І. Ю. Голуб // Німецька мова в українському контексті: формування мовної компетенції, контрактивні дослідження та міжкультурна комунікація: XIX Міжнародна науково-практична конференція Асоціації українських германістів: тези доповідей / Одес. нац. ун-т ім. І.І.Мечникова – Одеса, 2012. – С. 55–56.
4. Bolten J. Interkulturelle Kompetenz. / Jürgen Bolten. – Kindle Edition: Erfurt, 2001. – 147 S.
5. Erll A., Gymnich M. Interkulturelle Kompetenzen – Erfolgreich kommunizieren zwischen den Kulturen. / Astrid Erll, Marion Gymnich. – Klett, 2007. – 215 S.
6. Heringer H.-J. Interkulturelle Kommunikation. / Hans Jürgen Heringer. – Tübingen, 2004. – 240 S.

УДК 811.133.1'34

Є. В. Комірна,

Київський національний лінгвістичний університет, м. Київ

ФОНОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СКЛАДУ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

Мета статті – проаналізувати і узагальнити характер складу, його структурну зміну, яка залежить від комунікативної ситуації і взаємозалежності структури і просодичних факторів, таких як наголос, інтонація, швидкість вимови. Ця стаття є актуальною у зв'язку з необхідністю систематизації результатів досліджень фоностилістичних наслідків зміни структури складу. Результати цього аналізу можуть бути пропонувані на розгляд і вивчення під час лекцій та семінарів з фоностилістики.

Ключові слова: склад, складоподіл, структура складу, лінгвістичні та екстралінгвістичні фактори, просодичні фактори, наголос, інтонація, швидкість вимови, варіативність складоподілу, фоностилістичні наслідки, фоностилістичні характеристики, просодичні характеристики, комунікативна ситуація.

PHONOSTYLISTIC PARTICULAR FEATURES OF THE REALISATION OF SYLLABLE IN FRENCH

The purpose of this article – to analyze and summarize the nature of the syllable, its structural variability, which depends on the communicative situation and the interdependence of structure and prosodic factors such as stress, intonation, pronunciation speed. This article is relevant due to the need to systematize the results of research on phonemic and prosodic levels and in Phonostylistics. Among all prosodic units, the most attention was paid to the syllable as a prosodic unit by the phonologists. At the same time, the goal of this article is not to give preference to a particular theory, and show the role of both linguistic and extralinguistic factors that affect the structure of the syllable. The results of this analysis can serve as a basis for further, more detailed study of the phonostylistic effects of the variability of the syllabication and be offered for consideration and study during lectures and seminars on Phonostylistics. During the practical and theoretical phonetics classes should take into account the realization of the structure depending on the communicative situation, the syllabication characterizes the transition from one style to another segment due phonostylistic and prosodic characteristics. The number and the structure of syllables varies depending on the speed of the pronunciation and the style of the spoken text.

Key words: a syllable, the syllabication, the structure of the syllable, linguistic and extralinguistic factors, prosodic factors, the stress, the intonation, the speed of the pronunciation, the variability of the syllabication, the phonostylistic effects, phonostylistic characteristics, prosodic characteristics, the communicative situation.

ФОНОСТИЛИСТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ СЛОГА ВО ФРАНЦУЗСКОМ ЯЗЫКЕ

Цель статьи – проанализировать и обобщить характер слога, его структурное изменение, которое зависит от коммуникативной ситуации и взаимозависимости структуры и просодических факторов, таких как ударение, интонация, скорость произношения. Данная статья является актуальной в связи с необходимостью систематизации результатов исследований фоностиллистических последствий изменения структуры слога. Результаты этого анализа могут быть предложены на рассмотрение и изучение во время лекций и семинаров по фоностиллистике.

Ключевые слова: слог, слоговое деление, структура слога, лингвистические и экстралингвистические факторы, просодические факторы, ударение, интонация, скорость произношения, варіативність слогоделення фоностиллистические последствия фоностиллистические характеристики, просодические характеристики, коммуникативная ситуация.

Мета статті – проаналізувати та узагальнити природу складу, його структурну варіативність, яка залежить від комунікативної ситуації, а також взаємозалежність складу і таких просодичних факторів, як наголос, інтонація, швидкість вимови. На нашу думку **актуальність** такого аналізу обумовлена необхідністю систематизувати результати досліджень у значених розділах фонетики, оскільки склад є **об'єктом** багатьох досліджень як на фонематичному та просодичному рівнях, так і фоностилістики. Протягом останніх десятиліть, з усіх просодичних одиниць, вивченню складу було приділено найбільше уваги, ніж іншим просодичним одиницям з боку фонологів. У той же час, наша **мета** полягає не в тому, щоб надати перевагу певній теорії, а показати роль як лінгвістичних, так і екстралінгвістичних факторів, що впливають на структуру складу. **Результати** такого аналізу можуть слугувати базою для подальшого, більш детального вивчення фоностилістичних наслідків варіативності складоподілу, а також бути пропонувані для розгляду та вивчення під час лекційних і семінарських занять з фоностилістики.

Фонетика, слугуючи базою для методів викладання читання, письма та аудіювання, відіграє значну роль у викладанні іноземних мов, що стверджує професор Л. В. Щерба. У своїх працях він висловлює думку, що вивчити іноземну мову означає набути нову систему артикуляційних та ритміко-інтонаційних навичок [10, с. 11–20].

Під час занять з практичної та теоретичної фонетики необхідно враховувати, що відхилення від норми наголошення складів можуть провокувати невизначеність складу або його згладжування як ненаголошеного у мовному потоці, що, у свою чергу, створює нейтралізацію голосних у ненаголошених складах. Такі відхилення у реалізації наголосу стає перешкодою у розумінні висловлювання: Je vais acheter le Figaro може стати Je vais acheter le frigo. Порушення силабічного ритму у середині смислової групи або інтонаційна зміна на певному складі створює дискомфорт у слухача, але необов'язково заважають розумінню висловлювання [1, с. 87].

Поняття складу є одним із базових понять у фонетиці. Під час вивчення іноземної мови склад є основою як для опрацювання ритму, акцентуації, мелодичного руху, що поступово піднімається та опускається, так і для правил вимови. Різні теорії